

Donderdag 5 April 2018

Verslag van Sjoerd en Greetje.

Reis van de FRYSKE DOUNERS naar Verona Garda in Italië.

1^e Dag. Om 0.2.15 haalt Sjoerd mij op uit Warten naar St Annaparochie Johannes en Tytsje pikken ons daar op zo rijden wij over de afsluitdijk waar vele regen en hagelbuien ons vergezelden. Goed aangekomen op P 4 Schiphol. Tytsje trakteerde ons op koffie en een Portugeesje dat deed ons lekker smaken. Met de shuttle bus naar de vertrekhal 1 Meine en Gepke waren al sinds 2 uur aanwezig. Om 5 uur waren Jetske Joukje en Tinus al door de Douane. De rest verzamelden zich bij de incheckbalie. Daar trof Sjoerd 4 mooie dames die hem een warm welkom heten met vele zoenen. Wat een traktatie op de vroege ochtend. Zij wensten ons een mooie reis toe. Na 25 min. Vertraging vlogen wij om 7.25 uur met Transavia naar Airport VERONA. Koffers en Loopfiets opgehaald en naar de uitgang , daar stond de chauffeur van de shuttle bus ons op te wachten. Wij vertrokken richting het Centrum daar pikten we onze reisgids op. Een Italiaanse Dame met de naam Daniëlle, zij is in dienst van de Gemeente Verona Daniëlle gaf ons in keurig Nederlands uitleg over de stad Verona dit Nederlands had zij zich zelf aangeleerd via de Ned. TV. Haar favoriete programma was Boer zoekt Vrouw. Met de bus door het oude Centrum van de stad gereden. Op diverse plekken kregen wij tijd om rond te kijken. De eerste stop was een grootplein daar stond de Basiliek of San Zeno. San Zeno is de beschermheilige van de stad Verona. Daarna omhoog naar een ronde koepel kerk, met een prachtig Panoramisch uitzicht over de stad. In de kerk hingen hele mooie schilderijen en gebrandschilderde ramen. Een schilderij van de Madonna di Lourdes met Bernadette. Een geweldige akoestiek toen Bauke Bergsma begon te zingen hoorde dit heel mooi. Buiten op het plein stond een groot marmeren altaar waar openluchtdiensten konden worden gehouden.

Daar was ook toilet gelegenheid waar druk gebruik van werd gemaakt. De tocht ging verder langs de rivier de Adige deze slingert met een grote S door Verona. De Italianen zeggen dat de rivier de stad omarmd. Wij wandelen nu naar een groot marktplein midden in het Centrum. Daar met elkaar koffie gedronken. De Gids

leidde ons naar het huis van Romeo en Juliette daar kon je op het balkon foto's maken. Op het pleintje stond Juliette levensgroot in Brons. Als je de hand op haar rechterborst drukte kon je een wens doen.

Daarna ging iedereen zijn eigen weg. Sommigen bezochten de beroemde Arena. Tegenover de Arena was een klein parkje met een grote fontein, op de achtergrond een groot Theatergebouw en het Gemeente huis. Het werd lekker zonnig weer heerlijk om even op een bankje te rusten. Om 15.00 uur weer verzamelen afscheid van de Gids genomen. Jetske loodste ons weer naar de bus via de Romaanse CASTELVECCHIO BRIDGE. Deze brug was versierd met prachtige kantelen in de vorm van Zwaluwstaarten.

Een mooie stad veel toeristen en schoolreisjes want er was veel jeugd met begeleiding. De chauffeur brengt ons naar GARDA Hotel OASI daar kregen wij de sleutel van de kamers even lekker opgefrist op naar het diner. De kost is voortreffelijk alleen de volgorde kennen wij niet. Het bed was een uitkomst na 24 uur reizen en op de been te zijn geweest. Dit was een verademing.

Sommigen lagen 20.30 uitgeteld te rusten. Een enerverende eerste dag. Sjoerd en Greetje kwamen tot de conclusie dat het een hele mooi dag is geweest.

Vrijdag 6 april 2018 Verslag van Bauke en Gerrie

's Ochtends na het ontbijt gaat iedereen de buurt wat verkennen. Vanaf hotel Oasi Garda is het ongeveer een half uur lopen naar het stadje Garda, dit ligt aan het Gardameer. Voor sommigen is het prettiger om met een taxi te gaan.

We hebben prachtig weer, en bij het zwembad is het dan ook goed toeven met een kopje koffie of iets anders.

Wij dachten tussen de middag een broodje of iets van dien aard te nuttigen, maar op dat moment ging de keuken dicht het was siësta, dat waren we vergeten. Daar moeten we dus de komende dagen even rekening mee houden. Een kleine supermarkt die heerlijke broodjes verkocht was ook gesloten. Maar bij een pizzeria hebben daar een heerlijke pizza

gegeten. 's Middags om vier uur moest een ieder in klederdracht klaar staan voor de parade op de boulevard. We gaan te voet of met de taxi naar Garda, er is een mooie boulevard met veel terrasjes, boten en prachtige bomen en veel mensen, smalle straatjes en leuke winkeltjes voor de toeristen.

Alle groepen moesten zich daar verzamelen voor de parade, maar het duurde zeker een uur voordat er eindelijk beweging in de stoet kwam. Er waren in totaal acht groepen aanwezig. Deze kwamen uit Polen, Bulgarije, Rusland Roemenië, Estland, een zanggroep Letland, en de Fryske Dûnsers. De groepen zingen onderweg naar het podium wat liederen en het is een bont gekleurde stoet met verschillende klederdrachten.

Bij het podium aangekomen, word er weer om geduld gevraagd want het podium en de muziekinstallatie waren nog niet in orde. Wat de oorzaak van deze vertraging is, is niet bekend gemaakt. Maar rond zes uur was het dan toch eindelijk zover en de Polen beten het spits af en dan zijn de Fryske Dûnsers aan de beurt. In een kwartier laten de dansers hun kunnen zien en wij applaudisseren en vooral bij het dansen van de molen klapt het publiek enthousiast mee. Ook op een nijstêd weten ze goed te waarderen. Na het optreden snelde een ieder naar een terras om hun dorst te lessen en daarna vlug naar de free shuttle bus, maar deze hebben we nooit gezien en werd het dus lopend naar het hotel voor het diner. Een taxidienst had al eerder anderen naar het hotel gebracht.

Al met al een geslaagde dag.

Zaterdag 7 april 2018 Verslag van Anne en Alie

Deze morgen een vroeg ontbijt, want om half negen stond de bus klaar om ons naar het schiereiland Sirmione te brengen. Het was nog nevelig en fris, we reden langs vele hotels en campings vlak langs het meer, via vele rotondes in de plaatsen Bardolino, Lazise en Peschiera.

Bij Sirmione werden we afgezet op een parkeerplaats buiten het centrum van het stadje. Om 1 uur zou de chauffeur ons weer ophalen. Het was nog mooi rustig, we wandelden langs de

politiepost en door de poort van Catullo, daar waren we in het oude gedeelte, waarna iedereen zijn eigen gang ging. Wij kozen eerst voor koffie, en daarna zetten Anne en Jetske de stap erin.

Joukje L. en ik kozen de gezellige straatjes links en rechts, soms tot aan de zee, of een privé-terras of -tuin . Helaas was door de mist de overkant van het Gardameer niet te zien. Naarmate de dag vorderde werd het steeds drukker, zelfs de duurste auto's moesten door de poort en nauwe straatjes om hun gasten naar de luxe hotels te brengen. Wat ons opviel was de enorme hoeveelheid ijs met véééél smaken, we mochten vooraf een lepeltje proeven in de hoop dat.....Ik had de neiging om de duurste en grootste coupe te kopen , alleen vanwege de foto om de kleinkinderen lekker jaloers te maken, maar ik was dit keer verstandig, dus deed het niet! We hielden het bij een kop cappuccino en een tosti om 12 uur! Net op tijd, want toen werd het op het terras ook spitsuur. Anderen brachten een bezoek aan de Grotte di Catullius. Dit is geen grot maar een restant van een ruïne van een Romeinse villa op 2 ha grond, de villa was 3 etages hoog, met 15 slaapkamers en centrale verwarming . 54 jaar voor Chr. leefde Catullius

.Van steen maakten ze de Grande Pilon. In 1947 begonnen de 1e opgravingen, nu is het een Archeologisch museum.

Daarna werd het weer tijd voor de bus , even ontspannen en verkleed om naar het festival te gaan : lopend naar de parade, of met de taxi naar de boulevard. Met de nodige vertraging (het podium was nog niet klaar) kwam de parade op gang. maar de wachtende mensen verveelden zich niet, ze genoten van het mooie weer en de prachtige kostuums. De Fryske Dûnsers waren het eerst aan de beurt, het was een mooi optreden. Er waren totaal 11 groepen met veel jeugdige dansers die goed hun best deden. Om 7 uur gingen we lopend (want we konden de shuttlebus niet vinden) of met de taxi naar het hotel, en om 8 uur begon ons diner!

Het was een mooie , welbestede dag.

Zondag 8 april Verslag van Jan en Ida

Op zondag 8 april om 9 uur 's morgens vertrokken we met 18 personen van Garda naar Malcesine. Het was prachtig mooi weer en we hadden er zin in.

Na ongeveer 45 minuten waren we er en zette de chauffeur de bus voor het vertrekpunt van de kabelbaan naar Monte Baldo en moesten we het eigenlijk zelf maar uitzoeken.

De keus was al snel gemaakt, 7 man gingen naar boven en de rest ging Malcesine bekijken.

Monte Baldo is ± 1760 meter hoog.

De eerste cabine waar, naar onze mening al heel veel mensen in gingen, bracht ons naar een tussenstation waar we vervolgens moesten overstappen in een nog veel grotere cabine die maar liefst 80 personen kon vervoeren plus de machinist, of hoe je zo'n man ook maar noemt. Het maximum gewicht wat er in mocht was 5800 kg.

Op een dashboard kon je precies het gewicht aflezen en ook heel bijzonder was het feit dat de cabine om zijn eigen as ronddraaide. Dat was spijtig voor Gerrie die speciaal vooraan was gaan staan om alles beter te kunnen zien.

Bovenop de berg lag nog sneeuw, maar ik denk dat

het in de zomer nog mooier is met al die verschillende bloemen en planten.

Boven aangekomen zijn wij eerst maar eens koffie gaan drinken in het restaurant "Baita dei Forti". Wij waren de eersten.

Foto's gemaakt en een eindje naar boven gewandeld, hoewel we niet direct op sneeuw gekleed waren.

Jan en Joukje gingen zelfs nog hoger, even later gevolgd door Maarten.

Gerlof, Gerrie, Tjamke en ik bleven, wij vonden het wel hoog genoeg zo.

Na een uurtje zijn we naar beneden gegaan, we wilden ook nog wel iets van Malcesine zien. Ondertussen was het al flink druk geworden in dit toch wel erg toeristische plaatsje. Een en al winkeltjes en horecagelegenheden.

Al gauw kwamen we ook onze medereizigers tegen. Het kasteel "Castello Scaligers" hadden we nog niet gezien, dus op naar boven.

In dit kasteel is naast een historisch museum ook een natuurhistorisch museum ondergebracht. Helemaal bovenop de toren had je een prachtig uitzicht over het stadje.

Afgesproken was dat we om 4 uur opgehaald zouden worden en tegen die tijd kwam eigenlijk iedereen ook weer opdagen.

Ieder had op z'n eigen manier de tijd doorgebracht, in de winkeltjes, op de terrasjes en natuurlijk het kasteel. Het was zeker de moeite waard, maar uiteindelijk word je wel moe van het slenteren en waren we blij dat de bus ons kwam halen. Bij aankomst bij ons hotel was er nog enige opwinding. De chauffeur van een Zwitserse touringcar had zijn bus wel heel ongelukkig geparkeerd, waar onze chauffeur niet blij van werd.

Nog lekker even een drankje bij het zwembad, het diner en morgen alweer de laatste dag.

Maandag 9 april 2018 Verslag van Maarten en Joukje

Een groep van 15 personen van de FD had besloten Milaan te willen verkennen. Toen om 8.15 u ook de Russische groep na de nodige discussie (Italiaans versus Russisch; alweer hilarisch) compleet was, kon de chauffeur de veel te grote bus starten.. Via wegen langs mooie wijngaarden, olijfbomen, met bergen vol sneeuwtoppen in de verte, via tolweg A4 en A35 richting Milano .... Rond 9.50 u verlieten we de autostrada -ondertussen was het gaan regenen- en worstelden we de stad binnen..Milaan zo werd ons later verteld heeft zo'n 1 miljoen 350 duizend inwoners (is daarmee de 2e stad van Italië na Rome) en verwerkt dagelijks naast ontelbare scooters, 60.000 (?) auto's de stad in en uit... Maar er was veel te zien, de filosofische slagzin voor deze dag las ik ergens tijdens dat uur: WEES EEN STEM, GEEN ECHO....

De chauffeur was bekend daar en had stalen zenuwen: zoveel was wel duidelijk! Na bijna een uur werden we "geparkeerd" naast de zij-ingang van het grote Castello Sforzesco, de vele parapluverkopers wachtten ons gretig op... Onze gids Ester, uitzonderlijk goed Nederlands-sprekend (dankzij Nederlandse schoonmama..) verwelkomde ons in de bus en maakte meteen -enigzins onprettig- kennis met de Russische club... Ze regelde het nodige in rap Italiaans met chauffeur en 'gidsbedrijf' en vervolgens konden we welgemoed met haar de regen in. Op weg naar de oudste (1455) van de 3 binnenplaatsen van het Castello. Veel info over de diverse bewoners, de overheersers uit bv. Frankrijk (Napoleon himself:wilde het laten afbreken....), Spanje, Oostenrijk, de bouw en verbouw, de versieringen door oa. Leonardo da Vinci. Nu behoort het de stad en zijn er veel musea, bibliotheken enz. in gevestigd. Een fascinerend geheel van beroemde namen, manieren van bewonen en beschermen, geschiedenis en nieuwsgierigmakend heden..we stapten vlot mee. Na een weloverdachte pipi-stop-mogelijkheid in het kasteel liepen we door de achterpoort. Vandaar uit een mooie view over het achtergelegen park en zagen als afsluiting daarvan een Arc de Triomphe, kopie van de Parijse, in opdracht van Napoleon daar laten bouwen...tja.. We kregen uitgelegd dat Triomfboog, kasteel en Domkerk in één lijn liggen gebouwd: de wereldse en kerkelijke macht in elkaars zicht! Daartussen -nauw aangrenzend aan die lijn- het Teatro alla Scala en het financiële hart (banken, beurs) van Italië: kunst en cultuur, geld en macht aanhakend aan die lijn...

Ester vertelde enthousiast, duidelijk en met veel humor, wees ons op allerlei leuke onderdelen van háár stad, we vergaten de regen bijna... Zo bewonderden we in het voorbijgaan de oude houten tram- coupés, origineel uit 1928, gewoon dagelijks in gebruik naast super-moderne .... Maar ook zagen we de eerste muurreclames ooit: op de stadsmuur, van de firma Armani. We wandelden door een ruime winkelstraat "dáár zijn nog normaal betaalbare prijzen"... We werden langs het Scala, hét opera-gebouw in de wereld geleid, en passant leverde ze ons even de aktuele openingstijden van die dag, naast allerlei historische en dagelijkse-praktijk verhalen over dit intrigerende gebouw en zijn gebruikers, toen en nu..

We kwamen door de eerste overdekte winkelstraat, in de vorm van een Latijns kruis gebouwd (1865-1878) net vóór de Eiffeltoren , volledig uit ijzer en glas...We bekeken de prachtige, verhalende mozaïeken in plafond en vloer...de allereerste en oudste familiezaak nu nog aanwezig...En uiteraard werd het geluk afgedwongen door met de hak op de ballen van de stier Taurus snel 3 rondjes te draaien...(die mozaïek stukjes worden ieder half jaar vervangen wegens slijtage...)

... overdekte winkelstraat.....

Ze wees ons dé modestraten van Milaan, dáár "waar je creditkaart gaat roken..." Tenslotte belandden we op het Domplein en met het zicht op deze majestueuze kathedraal, temidden van vele duiven en toeristen kregen we nog de nodige uitleg. Helaas stonden er véle meterslange rijen bezoekers voor kaartjesverkoop én voor de ingang, wachtend op een veiligheidsscan om binnen te mogen. Daardoor was voor ons de tijd tekort om binnen te kunnen kijken helaas. Na nogmaals een duidelijke laatste uitleg over hoe we eenvoudig op tijd bij de bus terug te komen, het uitwisselen van telefoonnummers -voor als ..... de stier.....

we haar nog nodig mochten hebben als tolk bij evt. problemen- en een hartelijk, welverdiend applaus werden we rond 13.00u ' losgelaten'.

Een aantal mensen besloot eerst iets te gaan eten en drinken in Rinascente, de "Bijenkorf" van Milaan met 8 verdiepingen, waarvan één met restaurant met uitzicht op de Dom. (het wat vage ontbijtpakket was állang 'achter de knopen') Helaas volledig bezet! Daarna waaierde iedereen uit: sommigen bekeken het Scala, anderen bezochten de chique winkelstraten of wandelden een rondje bewonderend om de Dom, iedereen bekeek op zijn/haar manier deze drukke stad...

Het was ondertussen gelukkig droog geworden... Toen -iets ná 17.00 u- ook de laatste Rus aan boord klom, konden we ons moe en vol indrukken "deljaan" voor een veilige, soepele, 2 1/2 uur durende terugreis.

In het hotel konden we keurig
aanschuiven voor het diner; we vierden daar met zang en drankjes Gepke's verjaardag, de
bestelde, beloofde feestijstaart voor haar bleef uit en het personeel en de overige gasten
keken glazig verbaasd naar zoveel feestgedruis... Tenslotte vertrok iedereen redelijk snel
naar kamer en in-te-pakken
aflopen voor een vroege start
Heitelân....

koffer: de wekker zou vroeg
van de terugreis naar het

..... de Dom nog in de regen...

Tiisdei 10 april 2018 Verslag van Ybeltsje

Oan alles komt in ein, sa ek oan dizze reis.

Moans ier om seis ûre stie de bus klear foar it hotel. Mei in moarnsmielpakketsje foar ûnderweis setten we ôf rjochting Verona foar de fleanreis werom nei hûs. Neffens sommige minne sliepers hie it de hiele nacht spjelt, mar doe't wy nei it fleanfjild riden wie it yn elts gefal droech waar.

Yn de bus naam Sietsche it wurd en spriek in tankwurd út, mei u.o. noch in komplimint oan ús dat we dizze reis net seurt hienen! Hjernei betanke Tietsje Sietsche foar al har ynspanning

oangeande dizze reis, it measte rûn as it spoar. Eltsenien sil it dêr grif mei iens wêze.

Nei trije kertier kamen we oan by it fleanfjild fan Verona. Yn tsjinstelling fan ús fertrek op Schiphol, wat in rêst! Een minút as wat nei njoggenen fleagen we rjochting Amsterdam, wer we om-ende-by elf úre oankamen.

Nei it ôfskiednimmen koe ûnderskreaune fijn mei Bauke, Gerrie, Jan en Ida nei Harns ride, wer we moai op tiid wienen foar de trije-ûre boat nei Schylge.

Neffens my hawwe we mei syn allen in prachtige reis meimakke, mei moai waar, ek wat de optredens oanbelanget, bysûndere útstapkes, in protte geselligheid, fijne petearen, in goed hotel en lekker iten, wat wol in mins noch mear!

En fansels as stiper, tige tank foar de útnoeging.